

7. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 455, amb el contingut següent:

«No s'han de fer acaraments amb testimonis que siguin menors d'edat llevat que el jutge ho consideri imprescindible i no lesiu per a l'interès d'aquests testimonis, amb l'informe pericial previ.»

8. S'hi afegeix un nou article 544 bis, amb la redacció següent:

«En els casos en què s'investigui un delictes dels esmentats en l'article 57 del Codi penal, el jutge o el tribunal pot, de manera motivada i quan sigui estrictament necessari a fi de protegir la víctima, imposar cautelarment a l'inculpat la prohibició de residir en un determinat lloc, barri, municipi, província o una altra entitat local o comunitat autònoma.

En les mateixes condicions li pot imposar cautelarment la prohibició d'acudir a determinats llocs, barris, municipis, províncies o altres entitats locals o comunitats autònomes, o d'aproximar-se a determinades persones o a comunicar-s'hi, amb la graduació que calgui.

Per adoptar aquestes mesures s'ha de tenir en compte la situació econòmica de l'inculpat i els requeriments de la seva salut, situació familiar i activitat laboral. S'ha de tenir en compte especialment la possibilitat de continuïtat d'aquesta última, tant durant la vigència de la mesura com després que finalitzi.

L'incompliment per part de l'inculpat de la mesura acordada pel jutge o el tribunal pot donar lloc, tenint en compte la incidència de l'incompliment, els motius, la gravetat i les circumstàncies, a adoptar noves mesures cautelars que impliquin una limitació més gran de la seva llibertat personal, sens perjudici de les responsabilitats que puguin resultar de l'incompliment.»

9. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 707, amb el contingut següent:

«Quan el testimoni sigui menor d'edat, el jutge o el tribunal, en interès del testimoni i mitjançant resolució motivada, amb l'informe pericial previ, pot acordar que s'interrogui evitant la confrontació visual amb l'inculpat, utilitzant qualsevol mitjà tècnic o audiovisual que faci possible la pràctica d'aquesta prova.»

10. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 713, amb el contingut següent:

«No s'han de fer acaraments amb testimonis que siguin menors d'edat llevat que el jutge o el tribunal ho consideri imprescindible i no lesiu per a l'interès d'aquests testimonis, amb l'informe pericial previ.»

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 9 de juny de 1999.

JUAN CARLOS R.

13070 REIAL DECRET LLEI 10/1999, d'11 de juny, pel qual es deroga l'exempció de l'impost sobre el valor afegit dels lliuraments de béns efectuats a les botigues lliures d'impostos a viatgers amb destinació a altres estats membres de la Comunitat Europea. («BOE» 140, de 12-6-1999.)

L'article 28 dotzè de la Directiva 91/680/CE, de 16 de desembre, per la qual es va aprovar la regulació del règim transitori de l'impost sobre el valor afegit per al mercat interior, que va entrar en funcionament el dia 1 de gener de 1993, va reconèixer els estats membres la facultat de concedir, dins de determinats límits, l'exempció de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments de béns efectuats a les botigues lliures d'impostos als viatgers que es desplacen a un altre estat membre de la Comunitat en vol o travessia marítima intracomunitària i als lliuraments de béns efectuats a bord d'un avió o d'un vaixell en el transcurs d'un transport intracomunitari de viatgers.

Aquesta exempció tenia un caràcter temporal d'una vigència que s'acaba el dia 30 de juny de 1999.

La Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, va incorporar aquestes exempcions en l'apartat quatre de l'article 25 i es va autoritzar, segons el que disposa la lletra b) de l'apartat cinquè de l'annex de la Llei esmentada, el règim de dipòsit diferent dels duaners per als béns objecte dels lliuraments efectuats en les botigues lliures d'impostos a què es refereix el precepte anterior.

Com que ara s'acaba el termini de vigència d'aquestes exempcions, és de necessitat urgent, per raons d'harmonització amb el dret comunitari, derogar aquest precepte i la referència al règim de dipòsit diferent dels duaners per a aquests lliuraments que conté l'annex de la Llei de l'impost.

Aquesta nova circumstància afecta de manera substancial diversos sectors, els quals han de conèixer amb l'antelació suficient aquest canvi amb la finalitat de permetre'ls d'adaptar-se al més ràpidament possible a la nova situació, tant des del punt de vista tècnic com comercial.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 11 de juny de 1999,

DISPOSO:

Article únic.

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit:

U.—Es deroga l'apartat quatre de l'article 25.

Dos.—La lletra b) de l'apartat cinquè de l'annex queda redactada de la manera següent:

«b) En relació amb els altres béns, el règim de dipòsit diferent del duaner és el règim suspensiu aplicable als béns exclosos del règim de dipòsit duaner, d'acord amb l'origen o la procedència, amb subjecció, pel que fa a la resta, a les mateixes normes que regulen el règim duaner esmentat.

També s'inclouen en aquest règim els béns que es negociïn en mercats oficials de futurs i opcions basats en actius no financers, mentre aquests béns no es posin a disposició de l'adquirent.

El règim de dipòsit diferent dels duaners a què es refereix aquesta lletra b) no és aplicable als béns destinats a ser lliurats a persones que no actuen com a empresaris o professionals.»

Disposició final única.

Aquest Reial decret llei entra en vigor el dia 1 de juliol de 1999.

Madrid, 11 de juny de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13071 REIAL DECRET LLEI 11/1999, d'11 de juny, d'adopció de mesures de caràcter urgent per reparar els efectes produïts per la sequera. («BOE» 140, de 12-6-1999.)

L'evolució de les condicions climàtiques, al llarg de l'any agrícola actual, s'ha caracteritzat per un dèficit acusat de precipitacions.

Aquesta situació de sequera, que ha estat particularment intensa durant els mesos de la tardor, adquireix una gravetat especial a les comunitats autònomes del sud i de l'est peninsular, on les precipitacions han estat tan escasses que, en molts casos, han impedit el naixement i el desenvolupament normal dels conreus i les produccions de secà en àmplies zones del territori nacional.

Davant d'aquesta situació, i amb la finalitat de contribuir al manteniment de l'activitat productiva de les explotacions agràries que, com a conseqüència de la sequera, han estat greument afectades, el Govern considera necessari adoptar un conjunt de mesures, amb caràcter urgent, destinades a pal·liar els efectes d'aquesta contingència climàtica.

L'escassetat de precipitacions afecta de manera especial els productors de cereals que, tot i haver-se acollit a l'assegurança integral de cereals, no han assolit les condicions mínimes per optar a la percepció de la cobertura que preveu la pòlissa d'assegurament. Així mateix, també han estat especialment perjudicats els agricultors amb conreus que no tenen cobert el risc de sequera en la regulació vigent i, tanmateix, han subscrit pòlisses per a altres riscos assegurables. En ambdues situacions, s'ha considerat necessari establir indemnitzacions pal·liatives dels danys ocasionats.

L'economia de les explotacions de ramaderia extensiva, com que no hi ha sistemes d'assegurament específic contra la sequera, també està greument afectada, ja que la manca de pastures i farratges obliga els ramaders a tenir despeses extraordinàries per a l'alimentació del bestiar. En aquest sentit es va dictar, amb caràcter urgent, l'Ordre de 28 de maig de 1999, per la qual s'estableixen ajudes a les agrupacions de ramaders per transportar cereal pinso i farratge deshidratat.

No obstant això, aquesta mesura, que ja s'ha posat en marxa, ha de ser complementada amb una línia de préstecs específics i bonificats, per fer front al cost més alt de l'alimentació del bestiar.

La persistència de la situació de sequera fa previsible la intensificació de problemes importants d'abastament d'aigua al bestiar, ja evidenciats en algunes zones, en les explotacions de ramaderia intensiva. Per això, aquest Reial decret llei preveu mesures destinades a pal·liar aquesta situació.

Per tal de reduir el flux de despeses de naturalesa fiscal i laboral en les explotacions agràries afectades,

es preveuen mesures adreçades a reduir la fiscalitat que grava les explotacions agràries afectades, com també l'exempció del pagament de les quotes corresponents a la Seguretat Social.

Amb l'objecte de sufragar les actuacions extraordinàries que ho requereixen, el Govern posa a disposició d'aquestes actuacions un conjunt de recursos financers addicionals als que estableixen els vigents pressupostos generals de l'Estat, en forma de crèdit extraordinari i de suplementos de crèdit.

Aquesta disposició es dicta a l'empara de l'habilitació que conté l'article 149.1.1a, 13a i 17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de regulació de les condicions bàsiques sobre igualtat de drets dels espanyols, bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i Seguretat Social.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda, d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Treball i Afers Socials, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 11 de juny de 1999,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret llei té com a objecte establir mesures de suport i, si s'escau, la concessió d'ajudes als titulars de les explotacions agràries situades a les comunitats autònomes, les províncies, les comarques, els termes municipals o les zones que, a causa de la falta de precipitacions durant la campanya agrària 1998-1999, hagin patit en els secans unes pèrdues mitjanes de collita en els conreus o els aprofitaments ramaders superiors al 50 per 100 de la producció normal.

2. Per una ordre del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, escoltades les comunitats autònomes, s'han de delimitar els àmbits territorials en què la situació de sequera es considera greu amb vista a l'aplicació de les mesures previstes.

Article 2. *Indemnització de danys en produccions agràries.*

1. Els danys causats per la sequera en la campanya agrícola 1998-1999 sobre produccions agràries assegurades amb pòlisses en vigor de l'assegurança agrària combinada, que regula la Llei 87/1978, de 28 de desembre, són objecte d'indemnització, quan els riscos que els originin no estiguin coberts per les ordres que regulen les condicions d'assegurament.

2. Les parcel·les assegurades per l'assegurança integral de cereals d'hivern, corresponent al Pla anual d'asseguracions agràries de 1998, en las quals no s'hagi produït el naixement, en les condicions necessàries per entrar en la garantia de l'assegurança, també són objecte d'indemnització.

3. Les necessitats que derivin de les indemnitzacions a què es refereix aquest article es financen amb càrrec al crèdit extraordinari que concedeix l'article 6.1, per un import de 2.150.000.000 de pessetes, i amb càrrec a crèdits del pressupost del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per l'import de 1.000.000.000 de pessetes.

A aquests efectes, s'han de fer les transferències de crèdit que siguin procedents en el pressupost d'aquest departament.